

ΘΥΜΗΣΕΣ

ΑΓΑΠΗ ΣΥΓΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ

[Χαρίζεται σὲ κείνους, ποῦ ὁ
ἔσωτας τοὺς στεφάνωσε μὲ τ'
ἀγκαθοστέφανο τῆς Κύπριδος.]

Ἡ παλῆές μου θύμησες ἄρχισαν νὰ ξανασηκῶνονται μὲς' στὰ
ἀνταριασμένα στήθια μου σὰν νηόσκαφο μνημοῦρι.

Ὅσο περνοῦν ἢ ὥρες τόσο ἡ ψυχὴ μου ἀνεβαίνει στὸ Γολγοθᾶ
τοῦ ἀχολογήματος γληγορότερα.

Σὲ μὰ στιγμή ἀρχίζει τὸ Μαρτύριο, δίχως φεγγοβολήματα,
μακρυνὰ πὸ τὸ πορφύρεο τοῦ ἡλιοβασιλέματος.

* *

Τὸ ἀχνὸ χαμογέλιο, ποῦ πρῶτα σφιχτοφιλοῦσε τὴ σιγαλιά μας
καὶ τὴ γαλήνη ἀγκαλιασμένη, ραγίστηκε ξάφνου.

Ὁ παιθητικὸς κ' ἀνατριχιασμένος ψίδυρος, ποῦ ξέβγαине ἀρμιο-
νισμένους ἀπ' τὰ Liquidosicca χεῖλη μας, δὲν ἀκούγεται πειὰ.

Ἐκείνη, ποῦ κάποτε ἐχάιδεψε τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀγαπημένου της,
πέθανε ζωντανή.

Ὁ ζωντανὸς θάνατός της γίνηκε ζωὴ μου !.....

* *

Γύρω μου ἄπλωσε τὰ φτερούγια της ἡ ἀδερφή τοῦ Ἄδου.

Οὐλα τ' ἀγκάλιασ' ὁ Μορφέας, ἀφ' οὗ πρῶτα τὰ γλυκοπότισε
μὲ τὴν ἀνθοδροσιά τῆς Χαρᾶς καὶ τὰ νανούρισε σὰν παιδοποιονάρα
μάννα.

Μόνον ἐμένα ἄφησε νὰ παραστρατάω στὰ σφαλαχρωμένα μο-
νοπάτια Ἀγάπης ἀπιστης καὶ ἄπονης.

Ἐγὼ μονάχα ἔμεινα πλάνος, γιὰ νὰ χύνω ἀκόμα δάκρυα στὸν
τάφο τῆς σκοτινεϊᾶς καὶ τῆς ἀπελπισίας, βρέχοντας νεκρωμένα ἀ-
γριοιούλουδα.....

* *

Τὸ κυματοφλοίσβημα, ποῦ ἐλίκνιζε κάμποσους μῆνες πτόθους.

μας ὄνειριασμούς, ἀπλώθηκε τώρα πειὰ ἀνάμεσά μας σὺν φουρ-
τοῦνα μανιασμένη.

Τὰ ῥόδα τῆς ἀγάπης μας τὰ μάδησε μὲ μᾶς ἡ "Αἰτροπος ἀδυ-
σώπητη.

Μόνο τ' ἀγκάθια ἀπόμειναν στὸ γυμνωμένο δέντρο τοῦ "Ἐρωτα
γιὰ θύμησι κἀποιας ἀγάπης πεθαμένης...

Καὶ τοῦτο, ἴσως, γιὰ εἰρωνία.....

* * *

"Ἡ Νίτσα πειὰ κοιμᾶται στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Χάους.

Τ' ὄνομά της ἐβασίλευσε πειὰ γιὰ μένα στὴ νύχτα τῆς ψυχῆς μου.

Τὰ ψεύτικα δάκρυά της τὰ χύνει τώρα σ' ἄλλων ἀγκαλιὰς, γιὰ
νὰ τοὺς φαρμακέψη καὶ αὐτοὺς ὕστερα !.....

Καὶ ἡ κοιμωδία θὰ ἐξακολουθῆ, ἴσαμε ποῦ νὰ τελειώσῃ τὸν
ἔσπαστο μῦθο τῆς βασιμωσιασμένης της ζωῆς, ἀφ' οὗ πειὰ
βουτηχτὴ στὴ σαπίλα τοῦ κοινωνικοῦ βούρκου

Τρίπολις Ὀκτώβριος 1911.

Τ. Δημόπουλος

ΓΝΩΜΙΚΑ

Καὶ τὰ ἐλάχιστα σφάλματά μας ἡ Θεία Πρόνοια πικρῶς τιμωρεῖ.
Δυστυχῆς ὁ βλέπων εἰς τὴν κόμην του τὴν χιόνα τοῦ γῆρατος χωρὶς
νὰ ἔχῃ ἐξαγνίση τὴν συνείδησίν του.

⊕

Δυστυχία, σὺ μόνη παρήγερος τῶν ἀγνῶν καρδιῶν, σὺ βασίλισσα
ἀσπίλου συνειδήσεως· εἰς σὲ μόνον δι'ὀλιζεται τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς.

⊕

Καὶ ὅταν ὁ κόσμος σὲ ἐγκαταλείπῃ μὴν ἀπελπίξῃσαι, σὲ φυλάττει
ἡ στεργὴ τοῦ Θεοῦ.

⊕

Ὁ εὐγενέστερος Ἰάσος εἶναι ἡ καρδιά· περικλείει ὕμνηρα τερπνά,
αἰσθήματα ἀμέλυντα. Τὴν συντριβεὶ ὁμως εἰς—σκληρότερος Ἰάσος—
ὁ ἀπηνῆς χρόνος.

⊕

Πένθος ἐρώσεως καρδίας συντριβὴ, δὲν εἶναι ἀρά γε ἀρκετὴ νὰ
συγκλονήτῃ τὸ Σύμπαν, νὰ συγκινήσῃ τὸν Θεόν ;

Πάτραι.

Α. Κ. Μωρίκις (Δικηγόρος)